

pensionere dem, og altsaa foraarsage Staten betydelige Beføstninger. Jeg troer under alle Omstændigheder, at det vil være saa tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt, at man burde vel vogte sig for allerede nu at foraarsage Staten betydelige Udgifter til Pensioner ved at gaae ind derpaa. Men desuden skal jeg ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa andre Grunde, ikke blot hentede fra Beføstningshensynet, som foranledige Regjeringen til at ønske, at man ikke nu fatter nogen endelig Bestemmelse i denne Henseende. Det maa nemlig bemærkes, at Overførsterne ville i Overgangsperioden idetmindste faae saa Meget at bestille, at selv om man letter dem Forretningerne noget ved saadanne Revisions Ansættelse, maa det dog ansees for uantageligt, at idetmindste den sjællandske Overfører skulde kunne overkomme dem. Det er jo nemlig klart, at med Udarbejdelsen af de nye Planer for Kovenes Bestyrelse ville Overførsterne væsentlig faae Meget at bestille, og det vil vel være 5 til 6 Aar, forinden disse Planer kunne være fuldførte for hele Landet. Overførsterne ville naturligvis ogsaa i Begyndelsen faae meer end almindeligt Arbejde med Udførelsen og med at paasee Gjennemførelsen deraf. Det er jo deres Sag baade at inspicere og vejlede ved Planernes Udførelse, og de maae tillige have noie Tilsyn med Hugsens rigtige Udførelse og den nye planmæssige Culturs tilbørlige Fremme. Efter de sagkyndige Mænds Mening, med hvem jeg har havt Leilighed til at conferere om denne Sag, tør Regjeringen ikke paatage sig at indestaae for, at det for den sjællandske Overfører, der navnlig vil faae et Areal af 51,240 Tdr. Land under sig, vil blive muligt at overkomme dette, og i hvert Tilfælde have Sagkyndige for mig udtalt den Formening, at man vil risquere for meget ved, paa samme Tid, som man skal forandre den hele hidtilværende Forretnings-Fordeeling mellem Overførsterne og Skovriderne, allerede nu tillige at formindste Overførsterne's Antal i saa betydelig Grad, som det her er foreslaaet. Jeg maa derfor erklære mig imod at paatage mig Ansvar for at udføre en Bestemmelse som den, her er foreslaaet af Udvalget, naar den nu skulde optages i Loven, baade forsaavidt det bliver bestemt allerede nu udtalt i

Loven, at den skal antages, og naturligvis i Særdeleshed, forsaavidt der er Spørgsmaal om, at den uden Hensyn til de nuværende Overførstere skal strax gjennemføres. Men, idet jeg saaledes udtaler denne bestemte Erklæring, hvilken jeg efter Raadsførelse med sagkyndige Mænd, som jeg staaer nærmest i denne Sag, maa ansee det for min Pligt at udtale, er det mig tillige hjært, som jeg allerede tidligere har antydet, ikke ved Siden deraf at skulle behøve at stille den bestemte Fordring, at man skulde ubetinget antage Udkastet. Om man end kunde sige, at man vilde gaae ubetinget ind paa Lovudkastet, naar Regjeringen gjør det til en bestemt Betingelse for at kunne gjennemføre de nye Planer, og om det end kunde forsvares under saadanne Forhold, naar en saadan bestemt Erklæring forelaae fra Regjeringens Side, saaledes at gide efter, saa er det mig dog altid hjærere, naar det ikke absolut behøves, men Sagen kan indrettes saaledes, at paa den ene Side Regjeringen ikke paanødes en Organisation, som den erklærer ikke at kunne paatage sig Ansvar for at udføre, og paa den anden Side dog heller ikke den lovgivende Forsamling komme i det Tilfælde, at skulle i blind Tillid til hvad Regjeringen anseer for rigtigt være nødsaget til i Diebliffet absolut at gaae ind paa Ansuelser, om hvis Rigtighed den maaskee nærer Tvivl. Jeg skal derfor tillade mig at nævne en Middelvei, som jeg formener, at Forsamlingen vil kunne gaae ind paa, og hvorved Spørgsmaalet holdes aabent, indtil det kan blive modent til endelig Afgjørelse. Jeg troer nu ikke, at dette Spørgsmaal modnes til Afgjørelse ved at indhente Betænkninger nogetsleeds fra, det være sig her, Landet eller udenfor Landet; men jeg troer at den Maade, Spørgsmaalet bliver modent til endelig Afgjørelse paa, er ad Erfaringens Vei, og navnlig ved at man i de første Aar, der ville hengaae med de nye Planers Udarbejdelse og Gjennemførelse, vil kunne faae et bestemt Overblik over, hvorledes Overførsterne's øvrige Forretninger, med Undtagelse af Revisionen, stille sig; og jeg troer, at det vil kunne naaes paa den Maade, at man følger Lovforslaget med Hensyn til Fordelingen af Skovridersdistricterne mellem det nordre og sønre